

Sygn. akt IV KO 65/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2017 r.

wniosku **A.B.**

o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n a w i a:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 23 maja 2017 r. doręczono skazanemu A.B. odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt IV KO 19/17 odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie opisanego na wstępie postępowania – wobec jego oczywistej bezzasadności.

Aktualnie, w dniu 14 czerwca 2017 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego kolejne pismo A.B., które zostało potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania. W piśmie tym skazany „zwraca się ponownie o uniewinnienie”, domagając się „ponowienia dowodów – świadków”, podnosząc, że „chce jechać na miejsce zajścia” oraz „że nikt na niego nie zeznał”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przeprowadzona zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. wstępna kontrola treści osobistego wniosku A.B. wskazuje, że wniosek ten jest oczywiście bezzasadny z dwóch powodów. Po pierwsze, zawartość tego pisma procesowego nie daje

żadnych obiektywnych przesłanek do merytorycznego badania podstaw wznowienia, określonych przepisami prawa procesowego – przy zważeniu, że wznowienie jest instytucją szczególną, odnoszącą się do postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem, którego wzruszenie możliwe jest tylko w ściśle określonych sytuacjach, o których w ogóle nie ma mowy w piśmie skazanego. Po wtóre, rozważany wniosek jest kolejnym wnioskiem skazanego opartym na identycznej argumentacji, która była przedmiotem oceny Sądu Najwyższego we wcześniejszych orzeczeniach, rozstrzygających o oczywistej bezzasadności kolejnych wniosków, z podaniem przyczyn takiego stanowiska. Chodzi przy tym nie tylko o ostatnie orzeczenie, przytoczone na wstępie, ale i o wniosek rozpoznany przez Sąd Najwyższy w dniu 25 maja 2016 r. w sprawie IV KO 31/16, w którym ponadto przywołano fakt, iż podawane przez skazanego okoliczności były poddawane analizie obrońcy z urzędu, ustanowionego we wcześniej prowadzonym postępowaniu w sprawie IV KO 60/15, który to obrońca w wydanej opinii nie stwierdził podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania.

W tak opisanej sytuacji stwierdzić należało, że przepis art. 545 § 3 k.p.k. obliuguje Sąd Najwyższy do odmowy przyjęcia wniosku i dlatego postanowiono, jak na wstępie.